

mai és spanyol borok is. Bismarcknak ez az új életmód nagyon jót tesz, megsoványodott, de ereje fokozódott. Naponként megméri magát és ha nehezebb az előirt súlyal, szigorított diéta és sok testgyakorlás által kell a fölösleges súlytól szabadulnia.

Bölcs csere.

Egy fess baraa asszonykáról szól a rege, a ki pár nap még itthon van, de szombaton, égő könyvek hullatása közben bucsút vesz imádott férjétől és huss, fölrandul a fenyevesek közé.

Üdülai megy.

A fenő-illat, az erdő hűvös árnya, az ózonus levegő, a nyugalmas élet és a jó vasas víz pompás hatással lesznek reám. Frissen, üdén, ragyogóan jövök vissza. Szinte visszazsongulok menyaszony koromba. Nem leszek képes betelni a nézésemmel kedves kis uram. Vissza jön a régi, a kedves élet, tele szerelemmel.

A férj e rózsás biztatásra megsimította tar fejét és aszúli arcát, aztán fölsóhajtott: — Nem gondolod kincsesekem, hogy czébirányosabb lenne talán, ha te maradnál ideháza és én mennék föl zsongulni?

Hazánk s a külföld.

— Elpusztult családok. A Möricz-család szörnyű pusztulásához sokban hasonlít az a két eset, melynek az Alföldről érkezik híre. Mezőtúrban Takács István heites agyonszúrta mostoháját, özvegy Takács Istvánné és mostohánővérét, Dekány F.-né. Takács I., kit mesterkedései révén meg az apai házból is kiltottak, apja halála után pórt kezdett az örökség miatt mostoháját és annak leányával. — A pórt elvesztette. — A midőn a járásbírósg előtt kihirdették neki a pevesztő ítéletet, — azt izente felesége, hogy „ne várják többé hozzá.” — Az asszony, rosszat sejtve, megintezte a mostohának, hogy vigyázzanak, mert Takács rosszban töri a fejt. Az üzenet elkeslett, mert Takács akkor már ott járt a mostohája házában s a 70 éves asszonyt felkeresve, a mestersegeben elszájtott agyonszúrta szíven szúrta egy, hogy az szörnyet halt. Ezután következett a mostoha nővér: ennek is szívében fúrgatta meg a kest. Az asszony meg jajgatva kiunt az utcára, de ott összerogyott és meghalt. A gyilkos ezután lefeküdt az udvaron s úgy fektében kétszer szíven szúrta magát. Másfél órai halálkísérés után ő is meghalt. A három áldozatot egyszerre temettek. Ilyenforma a másik családi dráma is, mely Orosháza környékén történt. Az Orosháza-hoz tartozó Csáko pusztán Szita István először megölte Hejjas Katalint, ki apjával, Szita Mihállyal, vad-házasságban élt, — ezután agyonlőtte saját feleséget és az apja v a d h á z a s s a g á b ó l származó István nevű 8 éves öccsét, végül saját magát lölte agyon. Szita István már több ízben elütötte apja házából Hejjas Katalint, de apja mindig visszavitte oda s e miatt az apa és az örökséget feltű fölytonos civőrdásban éltek, minek vége a borzasztó katasztrófa lett. Szita István és felesége, valamint a fia azonnal meghaltak s Hejjas Katalin életben maradásához sincs remény.

Muzsák.

* Kiténtetett magyar festő. Münchenből jelentik, hogy Vastag Géza magyar festőnek

a „Kacsák“ cz. nagy humorral festett képét, mely a müncheni tárlaton volt kiállítva, megvette a bajor állam a királyi Pinakotheka számára. A kép egy nagy kacsafamiliát ábrázol, a mint a tócsából hirtelen zivatar fedel alá kergeti a kacsákat. Ezt a vad futást finom kivitelben tünteti fel a kép, mely megérdemli ezt a kiténtetést.

Közgazdaság.

A cserebogarak.

H.-Hadház, július 5.

A múlt 1889-ik év tavaszán vidékünkön is szokatlan nagy számban mutatkoztak és a tölgyeseket, kivált a szélső tölgyfákat oly nagy mennyiségben meglepték a cserebogarak, hogy a fákat teljesen lekoppasztották.

Sajnos, hogy a cserebogarak pusztítására semmi gond sem fordították, amár tudva van, hogy a cserebogarak igen kártékonyak és hogy azokat, valamint álcáikat a baromfiak legnagyobb része, de főképpen a sertések igen mohón eszik.

Folyó évben a cserebogár álcái (közéven Csóka-férgek) eddig alig tapasztalt mennyiségben retentő pusztítást visznek véghez, oly annyira, hogy vannak a határban, kivált az erdők közelében és azokon belül, szántóföldek, illetve paszuly, krumpli, sőt kukorica vetések, a melyek nagy részben, sőt teljesen el vannak pusztítva általuk.

Sokan kénytelenek a krumplit időnek előtte kiásni, hogy a megelévő csekevényebb rész az álcák fel ne falhassák; mások próbálták a vetésüket megmenteni az álcák kiásása és megsemmisítése által, de ezen úttal az álcák óriási száma miatt, nem vezet t czelhoz.

Azok, a kik a krumplit szelvényben ássák, azt állítják, hogy találtak oly krumpli-bokrot, mely alatt 60 cserebogár álca találtatott, de más veteményekben is nagy számmal találhatók az álcák, melyek még a csemeketek sem kímélik.

A cserebogarak álcáinak a legnagyobb része annyira ki van fejlődve (3 évesek), hogy jövő 1891-ik év tavaszára az óriási mértékű cserebogár-rajzás csapásként fog fellépni s a fának a legutolsó leveleit is elpusztítják, ha csak az anyatermészet valami rendkívüli módon e bajon nem segei.

Igen kívánatos lenne, hogy ha Hajdumegy közgazgatása akképen intézkedne, hogy a cserebogarak rajzásakor a kétségbei birtokosok kora reggelizéskor a cserebogarak által megtámadott erdőkben, kertekben és facsoportokban kirendeltetvén, a cserebogarakat lerázni és minden birtokos, birtoka arányához meghatározott mennyiségű c-rebogarat a hatóságok, illetve az erre nevez felügyelőkkel megbízottak egyéneknek beszállítani köteleztetnének.

Ily intézkedés mellett volna elérhető az, hogy a jövő tavaszon ekerülhetők a cserebogaraknak fenyegető nagyobb mervű pusztítását!

Gabnaárak. (Budapesti terményfőzde július 7.)

Buza tavaszra 7.56 pénz, 7.58 áru, buza őszre 7.15 pénz, 7.16 áru, — május—júniusra — pénz, — áru. Tengeri (új) 1891. máj.—jún. 5.18 pénz, 5.20 áru, júl.—aug. 5.13 pénz, 5.15 áru. — Zab őszre 6.07 pénz, 6.09 áru, tavaszra — pénz, — áru, Kaposztarepce augusztus—szeptemberre 10.85 pénz, 10.90 áru.

enyelge Mátyás — vagy nem volnál vezetődél kibekülve?

— Itt a felelet! — viszonzá Mária fölemelve fiát a királyihoz, miközben fölegyenese-dék ülőhelyéből.

A csecsemő ujacskaival belekapaszkodék apja selyem szakálába.

— Ugy, ugy kis fiam, — mond örömmel Mátyás — tanul meg idejekorán, hogy mire felnősz, az ozmánt cibálhassad meg, mint kinek nevével viseled, öreg apád!

E pillanatban a kapuór hármas kürtszavával vendéget jelze, s néhány perc múlva Bogdányi Péter vörnyagy lép be az ajtón.

— Fenséges asszonyunk! — Az én anyám? — kérli Mátyás kitérő örömmel; — ez első látogatása Corvin grófnak szól, veti utána a fiát visszaadva Mária nak, — siet a megbékelt fogadására.

Zalad és Cserna kis folyók csevegő hullámai ahol egyesülnek s a vadnárvány felszi gítet átkarolják, ott emelkedik magasra a partokon elterülő városka nádfüdéses házikói fölé Vajda-Hunyad, a kies Erdély leggyönyörűbb vidékén.

A várkastély egyetlen legszögben magas kőfalak környezik, s az általuk melyen vonuló vizárkát éjszak felől vaskos oszlopokon nyugvó palló hidálja át. Itt a bejáratot szedítő magassága emelkedő torony őrsi, — mely mögött a tágas udvarban néhány tarack hever.

Keletről a Buzogány, s délnyugat felől a Nebojsza-bástya védelmezi esetleges kultámas dás ellen.

(Folyt. köv.)

— Sertésvásár. A kőbányai sertéskeresek esarnok távirata. július 7. Az üzlet változ. M. urasági öreg nehéz 42 — 43. — frtig m. uras fiatal nehéz 44 — 45 — frtig, magy. urasági fiatal közép 45 — 46. — frtig, magy. uras. fiatal könnyű 45 1/2 — 46. frtig, magyar szedett nehéz — — — frtig, magyar szedett könnyű 45 — 45 1/2 frtig, magy. szedett könnyű 45 — 46 — frtig, szerb. átmeneti nehéz 45 — 45 1/2 frtig, szerb. átmeneti könnyű 45 — 46 — frtig. Az árak hialalt sertéseknél páronkiat 45 kgl. 4 1/2-os levonással métermázsánkiat érteudók. Romániai és szerbiai sertéseknél, melyek mint átmenetiek, adattak el, a vevőnek páronkiat 4 forint aranyban vám fejében megterítetik.

Nyár.

(Idyll.)

Átöelve tartalak, két karommal lázasan dobogó szívemhez szorítom tünder természet szerelmem drága martalékját, kis feleségem!

Ibolya szemeidre fehér selyemhéjak borulnak, mint két hősziú rózsaszírom, de csókajmától csakhamar piros rózsaszírmokká változnak azok.

De te nem mered szemeidet fölnyitni, talán félsz, hogy elvakulnál attól a lángoló deledtől, mely az éa szemeidből sugárik arczodra. Ajjad meg se mozzadon, kebled alig piheg, mint az éji szellő simogatása alatt az alvó hab.

S midőn így karjaimban nyugzol, ugy szeretnek repülni, tova szállani veled, oda, kelet felé, a hol az a bábajos máglya lobog, melynek lángjaiból ragyogva kel ki a csodás Phönix: a nap.

Suhannak a tiszta, verőfényes leg big aranyai át, — es csókajainkból, virágemző, bíbor ajkaidról tarka bímbók hullanak a smaragd földre alá...

Hajnal volt. Te voltál az, hamis agyalkám, a ki fölserkenve, fölembé sugd:

— Kimegyünk szívem, kimegyünk egész napra a mezőre, az erdőbe. A hol mi setálunk szamoczázt terem ott a vadon, a hol mi letlelepszünk, örömsönyt, kristályforrást sir a szika. Így élünk szabadon, tubiczák leszünk ezen az egy napon. S midőn visszatérünk, meglásd, szebbnek találjuk a mi kis feher házunkat, szebbnek a magányos, szerelmes remeteségünket.

S pihekönyű pongyolát vetve magadra, repesve suhantál ki a szabadba; harisnyatalan feher lábacskáid fürjcske leptekekkel, szaporan futottak előre agyepre: ösvenyen, kalászkok között, kigyózó uton...

S megkezdtük a fogócskát, a mit folytatni fogunk egész nsp.

Előttünk kiterítve fektűt az aranyos végtelenség, s kalászos rona, az ég felé rakatatta pacsiirtait a föld.

S a legea halk reszketés futott át, mint a vágynak egő tüzeben lecsillapított, föl erkező lány sóhaja, melyet eltávolított kedvese után küld. Mögöttünk zöld lombok, verpetytyes rózsabokrok között feher lett a ház, a hova nem regen hoztálak édes menyecskének viruló virágnak, rózsabimbók közé feher tubiczának.

S a feled mosolygó nap mind magasabbra hágott az egen; dalos ara:ók jöttek a mezőre; imbolygó derekú leányok, duzzadó erejű legények. Deit legények irigy pillantásokat vetettek ream, pajkos leányok irigy pillantásokat vetettek reád.

Reszkette hintek feléik árnyaikat a sugogva hívogató erdei fak.

S a hol mi setáltunk, szamoczázt termett a vadon, a hol mi letlelepedtünk, örömkönyt, kristályforrást sirt a szika.

Deiben arra kértelek: ne pajzánkodj, maradj egy perczig nyugodtan, hadd lássam, milyen szép vagy.

S te azt mondtad: majd meglátod, milyen szép vagyok, mikor már meg leszek halva.

S lehanyatlóttál a mohaágyra, mintha már meg volnál halva, kezecskéid összetett kebleden, azarszemeidre lesimultak szemhéjaid, mint két virágocskákra a rászálló pille feher szárnyai.

S nekem úgy tetszett, mintha hűvösebb, szomorubb füvállat — suhauna át az erdőn.

Sívem elszorult, s óh: a szemeimbe tödülő könnyecpektől nem nézhettem a te végtelen szépségedet...

S midőn pajkosan felszóltel, mily vidám kacajba törtél ki akkor: csengő kacajoddal, mint valami íoptt ezüst cseengetytyűvel a tolvaj madár, messze szállott a széllo, oda, a bodzabokrok közé, s fölírászta a csalogányt, hogy itt az alkalmas perc, egy édes, andalító dalt énekelni.

S midőn visszatértünk az erdőből, már halálkólt a nap, ragyogó arcczal, mint egy egbe vagyó, artatlan szűz.

Es szebbnek tánt föl előttünk kis feher házunk, szebbnek a mi magányos, szerelmes remeteségünk.

Eperfák által felve rejtett kis házikó mellett állunk meg.

Sövénykerítésen athajolva, szép menyecske fonta karjait egy fiatal férfi nyaka köré, ez napbarmitott arczát csókokkal halmozta el.

— Látod, — fordultam én kis feleségemhez — erről végy példát!

— Erről? — kacagott föl pajzán jókedvvel a hamis villi, — en is erről vegyek példát? Oktondi! Hát nem ismered őket?

Hiszzen nem az ura az a fiatal férfi annak a menyecskének? És ő is nyakam köré fonta karjait, miatha lilomkoszorut fonna vállaimra, s keblemre borulva a számomra mindennél drágább teremtes, szöke glóriás tündérczaról revetett felem az érett, áldásos, isteni Nyár. — Nekem nem kell példaadás! FI—t.

Főszerkesztő: Szinyay Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre.

DEBRECZENBEN,

a „Margit“ fürdő-intézet telepén újonnan épített, s a mai tudomány színvonalán álló

HIDEGVIZ GYÓGYINTÉZET

május hó 20-án megnyílt.

Helyi vasuti közlekedés, — nyilvános telefon összeköttetés, — árnyas sétányok, — kitérő vendéglő. — Vidéki vendégek ellátásáról gondoskodva van. Intézeti orvos:

Med. Univ. Dr. TIHANYI SÁMUEL.

Kimerítő programok a fürdő pénzáránál és kívánatra a vidékre bérmentve megküldetik. — Előjegyzések a fürdő-pénztárnál bármikor elfogadhatnak.

KARDOS LÁSZLÓ

DEBRECZENBEN,

czegléd-utca és piac-utca.

Ajánlja, mint időszertű czikket:

nyári-, pique-, trico-, plüsch-

mosópaplanait,

mosó, színes

alsószoknyáit,

nyári, fehér és színes

RUHASZÖVETEIT.

Továbbá olcsó és díszes

függönyeit, ágyterítőit,

EBÉDLŐ-

és kávé teritékeit.

Nagyraktár hazai (szepességi)

damast árúban.

409. v. szám.

1890.

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881.

évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir.

járásbírósg 4169/1890. P. számú végzése által Metaxa et comp czég javára Wertheimer Márton ellen 1168 frt 10 kr, tőke, ennek 1889. év február hó 9.

napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 73 frt 67 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felöltalt és 563 frtra becsült szobatorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 10.020/1890. P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis csapó-utca 404-ik szám alatt leendő eszközzésére 1890. év július hó 18-dik napjának délelőit 9 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Debreczenben, 1890. évi július hó 6. napján.

Sugar Gyula

kir. bírósági végrehajtó,

